

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isang Daan at Tatlumpu

Ang Propetikong Paglipat ng Estados Unidos: Mula sa Ikaanim na Kaharian tungo sa Tatluhang Unyon

Jeff Pippenger
2024-03-11

Kapag ipinatupad ng Estados Unidos ang nalalapit na batas ng Linggo, titigil ito sa pagiging ikaanim na kaharian ng propesiya sa Biblia at lilipat tungo sa pagiging isang-katlo ng tatluhang pagkakaisa ng Makabagong Roma. Ang pangulong magpapatupad ng batas ng Linggo ang magiging huling pangulo, at siya ay magiging isang Republikanong pangulo. Ito ay pinagtitibay sa pamamagitan ng dalawang saksi.

Si Abraham Lincoln, na siyang unang pangulong Republikano, ay “nagsalita” ng Proklamasyon ng Emansipasyon noong 1863, na siyang gitnang palatandaan ng “pagsasalita” sa kasaysayang propetiko ng halimaw na mula sa lupa. Nang “nagsalita” si Lincoln ng Proklamasyon ng Emansipasyon noong 1863, siya ang unang pangulong Republikano, at sa gayon ay tumatayong tipo ng huling pangulong Republikano. Kinakatawan ni Abraham Lincoln ang huling palatandaan ng unang kapanahunan ng halimaw na mula sa lupa, at gayundin ang unang palatandaan ng ikalawang kapanahunan ng halimaw na mula sa lupa. Laging inilalarawan ni Jesus ang wakas sa pamamagitan ng pasimula. Kapag ang halimaw na mula sa lupa ay nagsasalita gaya ng dragon, sa katapusan ng huli sa dalawang kapanahunan, ang pangulo ay magiging isang pangulong Republikano, ayon sa tipo ni Lincoln.

Ang ikalawang saksi na ang huling pangulo ay isang Republikano ay ang panahong nagsimula sa panahon ng wakas noong 1989 sa kapanahunan ni Ronald Reagan. Ang panahong propetiko mula 1989 hanggang sa malapit nang dumating na batas ng Linggo ay kinakatawan ng panahong propetiko ng paghahanda para sa pag-upo ng Roma Papal sa trono sa kasaysayan ng 508 hanggang 538. Ang panahong propetiko ng paghahandang iyon para sa pagbibigay-kapangyarihan sa antikristo noong 538 ay tinipuhan ng tatlumpung taon ng paghahanda ni Cristo, mula sa Kanyang kapanganakan hanggang sa Kanyang bautismo.

Ang antikristo ay nagkaroon ng tatlumpung-taong panahon ng paghahanda na humuwad sa tatlumpung-taong paghahanda ni Cristo. Ang tatlumpung-taong panahon ng paghahanda para kay Cristo, at gayundin para sa antikristo, ay nagbibigay ng dalawang saksi sa isang panahon ng paghahanda para sa paghilom ng sugat na nakamamatay sa nalalapit na batas sa Linggo. Ang panahong iyon ng paghahanda ay nagsimula sa panahon ng wakas noong 1989, gaya ng pagdating ng panahon ng paghahanda ni Cristo nang Siya’y ipanganak, na siyang nagmarka ng panahon ng wakas sa Kaniyang kasaysayang propetiko.

Bago ang pangwakas na pangulo, itinuturo ng talatang ikalawa ng Daniel labing-isa na magkakaroon ng anim na pangulo na hahantong sa mayamang pangulong “pinupukaw” ang

nasasakupan ng mga globalista. Ang una sa anim na pangulong iyon ay si Ronald Reagan, isang Republikano. Si Ronald Reagan at Abraham Lincoln ay nagsisilbing dalawang saksi. Ang pananda ng rebelyon noong 1863, at ang pagkakasunod-sunod ng mga pangulo mula noong 1989, ay tumutukoy nang tumpak sa mga katangian ng pangwakas na pangulo ng Estados Unidos.

Si Ronald Reagan ay isang sagisag ng una, at sa gayon ay naglalarawan ng huli. Si Reagan ay dating bituin sa midya, isang dating Demokrata na lumipat ng panig upang maging isang Republikano. Kilala siya sa kanyang mapang-udyok na paggamit ng wikang Ingles. Kilala rin siya sa kanyang pagkamapagpatawa. Nagpakilalang Protestante siya, na ipinamalas niyang hindi niya tunay na nauunawaan kung ano ang kahulugan ng pagiging Protestante nang nakipag-alyansa siya sa Antikristo ng propesiya sa Bibliya.

Siya ay pro-Amerikano at hindi natatakot sa pulitika. Nauna sa kanya ang pinaka-hindi epektibong pangulo sa panahong iyon ng makabagong politika, at ang kanyang sinundan ay nagpasakop sa mga hinihingi ng radikal na Islam. Marahil ang pinakamahalagang pahayag na kanyang binitawan, at yaong kinikilalang kanyang naisakatuparan, ay nang sinabi niya, “Ginoong Gorbachev, gibain ninyo ang pader na ito.”

Si Donald Trump ay isang sagisag ng huli, at sa gayon ay nailarawan na siya ng una. Si Trump ay dating bituin sa midya, dating Demokratang naging Republikano. Kilala siya sa kanyang mapukaw-damdaming paggamit ng wikang Ingles. Kilala rin siya sa kanyang pagiging mapagbiro. Siya ay isang nagpapakilalang Protestante, na nagpakita na hindi niya tunay na nauunawaan ang kahulugan ng pagiging Protestante, at siya ay makikipag-alyansa sa Antikristo ng propesiyang biblikal sa pagdating ng nalalapit na batas sa Linggo.

Siya ay pabor sa Amerika at sa larangang pampolitika ay walang pangamba. Nauna sa kanya ang pinaka-hindi epektibong pangulo sa panahong iyon ng makabagong pulitika, at kapag muling mahalal siya sa 2024, muli na namang mauuna sa kanya ang bagong pinaka-hindi epektibong pangulo sa panahon ng makabagong pulitika. Sa kapwa pagkakataon, ang kanyang mga nauna ay kilala sa pagpasakop sa mga kahingian ng radikal na Islam. Walang pasubali, ang pinakamahalagang bagay na kailanman ay kanyang ipinahayag, at kung saan siya pagkakalooban ng pagkilala dahil sa pagsasakatuparan nito, ay “Itayo ang pader.”

Hindi ito upang ipahayag na sina Jimmy Carter, Barack Hussein Obama at Joe Biden ay hindi naging lubhang epektibo sa kanilang kani-kaniyang pagkapangulo; kundi ang kanilang pagiging epektibo ay nakasalig sa kanilang paggawa upang wasakin ang mga prinsipyong nakasaad sa Saligang-Batas ng Estados Unidos, ang mismong dokumentong bawat isa sa kanila ay nanumpang itaguyod at ipagtanggol, kalakip ang katotohanang pinahintulutan ni Carter na hawakan ng Islam ang mga bihag hanggang sa pagkakahalal kay Reagan, at na nagsagawa si Obama ng isang paglilibot ng paghingi ng paumanhin sa mundong Islamiko at nagbigay ng hindi bababa sa isang bilyong dolyar na cash sa pangunahing bangko ng radikal na Islam, at ang rekord ni Biden ng pagsuporta sa Islam ay napakahaba upang ilista.

Ininakatuparan ni Ronald Reagan ang gawaing paggiba ng simbolikong pader na tinatawag na “the iron curtain,” at noong Nobyembre 11, 1989, bumagsak ang Berlin Wall upang markahan ang

nasabing espirituwal na pagsakop sa pamamagitan ng isang literal na palatandaan. Igigiba ni Trump ang simbolikong pader ng paghihiwalay ng Simbahan at Estado, at ang ikatlong Woe ay magbibigay ng isang literal na palatandaan ng pangyayaring iyon. Ang pangyayaring iyon ang magtatapos sa panahon ng pagtatatak ng isandaan at apatnapu't apat na libo, na nagsimula sa pagdating ng Islam ng ikatlong Woe, na nagbigay ng isang literal na palatandaan upang matukoy na nagsimula na ang espirituwal na gawain ng panahon ng pagtatatak. Ang Oktubre 7, 2023 ay nagsilbing gitnang punto ng tatlong literal na makasaysayang palatandaan ng panahon ng pagtatatak ng isandaan at apatnapu't apat na libo.

Sa kalagitnaan ng kasaysayang iyon ng pagtatatak, ang ikaanim na pangulo pagkatapos ni Ronald Reagan ay simbolikong pinaslang sa larangan ng pulitika ng halimaw na mula sa kalaliman. Ang halimaw na mula sa kalaliman sa pasimula ng panahon ng pagtatatak ay ang Islam, na kumakatawan kay Mohammed, isang sagisag ng huwad na propeta. Ang halimaw na mula sa kalaliman sa katapusan ng panahon ng pagtatatak ay ang halimaw na mula sa dagat ng Katolisismo, na ang sugat nitong nakamamatay ay saka gumaling. Ang halimaw na mula sa kalaliman na umaahon sa kalagitnaan ng panahon ng pagtatatak ay ang halimaw ng ateismo, ang dragon. Ang halimaw na dragon mula sa kalaliman, sa kalagitnaan ng panahon ng pagtatatak, ay pinapatay ang dalawang saksi sa Apocalipsis kabanata labing-isa.

Ang maka-alipin na paksyong "dragon" ng Partidong Demokratiko sa Digmaang Sibil ng Estados Unidos ay literal na pinaslang ang unang pangulong Republikano. Opisyal na nagtapos ang Digmaang Sibil noong Abril 9, 1865, at si Lincoln ay namatay makalipas ang isang linggo, noong ika-15, bagaman binaril siya noong araw bago iyon. Nagtapos ang digmaan sa Sabat ng ikapitong araw, at si Lincoln ay namatay sa Sabat ng ikapitong araw.

Ang mga globalista na ginising (pinukaw) laban sa mayaman at makapangyarihang pangulo ay nagsagawa ng isang asesinyang pampulitika noong Nobyembre 3, 2020. Ang halimaw na iyon mula sa hukay na walang salalayan ay kumakatawan sa dragong halimaw na sa paraang sagisag ay pinaslang ang huling pangulong Republikano, gaya ng inihuwaran ng literal na kamatayan ng unang pangulong Republikano. Ipinahahayag ng Salita ng Diyos na matapos magalak ang sanlibutan dahil sa kaniyang kamatayan, siya'y tatayo sa kaniyang mga paa. Nasa 2024 na tayo, at maliwanag na si Trump ay muling nabuhay, sa kabila ng lahat ng lawfare, kasinungalingan, propaganda, at salaping inihahagis laban sa kaniya.

Sa tunggaliang nahahayag sa Estados Unidos, at sa gayo'y nagsisilbing paunang larawan ng gayunding tunggalian sa sanlibutan, isang satanikong kapangyarihan mula sa ibaba ay aahon sa panahong ang kapangyarihan ng Diyos, na kinakatawan ng Huling Ulan, ay bumababa mula sa itaas.

Sa kasaysayang sumasaklaw mula noong Setyembre 11, 2001 hanggang sa nalalapit na batas sa Linggo sa Estados Unidos, ang Islam ng ikatlong Woe ay umahon mula sa walang-hanggang kalaliman na gaya ng usok, na kumakatawan sa usok ng mga nagliliyab na gusali sa pasimula ng kasaysayang iyon. Noong 2016, ang Komunistang woke-ismo ng mga globalista ay umangat upang patayin ang dalawang saksi. Pagkatapos, sa nalalapit na batas sa Linggo, ang kapapahan, na sa

panahong iyon ay magiging ikawalong hayop na pabilang sa pito, ay aakyat sa trono ng daigdig sa paghilom ng kaniyang nakamamatay na sugat.

Ang mga hayop na kumakatawan sa kapangyarihang nagmumula sa ibaba, sa panahong ang huling ulan ay bumubuhos bilang kapangyarihang mula sa itaas, ay sumasagisag sa isang propetikong "Katotohanan." Ang unang aakyat na gaya ng usok ay ang Islam ng Ikatlong Kapahamakan, sa panahong umalingawngaw ang unang tinig ng Apocalipsis kabanata labingwalo, at ito'y aakyat kapag ang huling ulan ay nagsisimulang "sukatin." Ang huling hayop na aakyat ay ang Papado, sa panahong umalingawngaw ang ikalawang tinig ng Apocalipsis kabanata labingwalo, at ito'y aakyat kapag ang huling ulan ay ibinubuhos na walang takal.

Ang una ay sumasagisag sa huli, at ang hayop na umaahon sa kalagitnaan ay ang hayop ng ateistikong globalismo na pumatay sa dalawang saksi noong 2020. Ang isang saksi ay ang Protestanteng sungay, at ang isa pa ay ang Republikanong sungay. Ang paghihimagsik at anarkiya na kaugnay ng hayop ng ateismo ay kinakatawan ng ikalabintatlong titik ng alpabetong Hebreo, at ang hayop na iyon mula sa kalaliman ay dumating sa pagitan ng una at huling mga hayop mula sa kalaliman, na siyang bumubuo ng depinasyon ng salitang Hebreo na "katotohanan," bagaman ito ay isang katotohanang tumutukoy sa satanikong kapangyarihang nagmumula sa ibaba sa panahong ang makalangit na kapangyarihan ay nagmumula sa itaas.

Pagkaraan ng tatlo't kalahating araw mula nang pinatay ang dalawang saksi, isang "tinig sa gitna" ang nagsimulang umalingawngaw. Iyon ang "tinig ng isang sumisigaw sa ilang." Ang tinig na iyon ang "wakas" ng tinig ng sugo na naghahanda ng daan para sa Sugo ng Tipan, at ang pasimula ng tinig ni Elias, na tumatawag sa kalalakihan at kababaihan sa Bundok ng Karmelo.

Mga kapatid na lalaki at babae, o nawa'y may masabi ako upang gisingin kayo sa kahalagahan ng panahong ito, sa kabuluhan ng mga pangyayaring kasalukuyang nagaganap. Itinuturo ko sa inyo ang mga agresibong kilusang isinasagawa ngayon upang hignipitan ang kalayaan sa relihiyon. Ang pinabanal na alaala ng Diyos ay giniba, at sa halip nito ay nakatindig sa harap ng sanlibutan ang isang huwad na sabat na walang kabanalan. At habang ang mga kapangyarihan ng kadiliman ay pinupukaw ang mga elemento mula sa ibaba, ang Panginoong Diyos ng langit ay nagpapadala ng kapangyarihan mula sa itaas upang harapin ang kagipitan sa pamamagitan ng paggising sa Kaniyang mga buháy na kasangkapan upang itanghal ang kautusan ng langit. Ngayon, ngayon mismo, ang panahon natin upang gumawa sa mga banyagang bansa. Kapag ang Amerika, ang lupain ng kalayaan sa relihiyon, ay makikipagkaisa sa kapapahan sa pamimilit sa budhi at sa pagpilit sa mga tao na parangalan ang huwad na sabat, ang mga tao sa bawat bansa sa buong daigdig ay aakaying sumunod sa kaniyang halimbawa. Ang ating bayan ay hindi pa man lamang kalahating gising upang gawin ang lahat ng nasa kanilang kapangyarihan, sa pamamagitan ng mga paraang nasa kanilang maaabot, upang palawakin ang mensahe ng babala.

"Ang Panginoong Diyos ng langit ay hindi igagawad sa sanlibutan ang Kaniyang mga hatol dahil sa kawalan ng pagtalima at pagsalangsang hanggang sa maipadala Niya ang Kaniyang mga bantay upang magbigay ng babala. Hindi Niya wawakasan ang panahon ng probasyon hanggang sa ang mensahe ay maipahayag nang higit na malinaw. Ang kautusan ng Diyos ay

dapat dakilain; ang mga kahingian nito ay kailangang ilahad sa tunay at banal nitong katangian, upang ang mga tao ay madala upang magpasya pabor o laban sa katotohanan. Gayunman, ang gawain ay paiikliin sa katuwiran. Ang mensahe ng katuwiran ni Cristo ay dapat umalingawngaw mula sa isang dulo ng lupa hanggang sa kabilang dulo upang ihanda ang daan ng Panginoon. Ito ang kaluwalhatian ng Diyos, na nagtatapos sa gawain ng ikatlong anghel." Testimonies, tomo 6, 18, 19.

Ang mensaheng nagsimula sa katapusan ng Hulyo 2023 ay ngayo'y "malinaw na nagpapahayag" ng "babala," na tinutukoy ang "kahalagahan ng panahong ito, ang kabuluhan ng mga pangyayaring kasalukuyang nagaganap." Ito ay malinaw na tumutukoy sa "mga kapangyarihan ng kadiliman" na "pinupukaw ang mga elemento mula sa ibaba," at na ang "Panginoong Diyos ng langit" ay nagsimulang "magpadala ng kapangyarihan mula sa itaas" noong Setyembre 11, 2001. Ito ay "ipinatutunog" ang "mensahe ng katuwiran ni Cristo" "mula sa isang dulo ng lupa hanggang sa kabila." Panahon na upang "magising" "sa kahalagahan ng panahong ito," sapagkat magsisimula na ngayon ang Diyos na "magpadala sa sanlibutan ng Kanyang mga hatol dahil sa pagsuway at paglabag."

Ang linya ng propesiya na kinakatawan ng 1989 bilang panahon ng wakas sa talatang apatnapu ay nagbibigay-diin sa panlabas na kasaysayan ng panloob na linya ng propesiya na kinakatawan ng 1798 bilang panahon ng wakas sa talatang apatnapu ng Daniel labing-isa. Ang kasaysayang propetiko na nagsisimula noong 1989 sa talatang iyon ay tinutukoy ang tatlong-hakbang na proseso ng pagkagaling ng nakamamatay na sugat ng kapapahang Romano. Ang panahon mula 1989 hanggang sa maghilom ang sugat na iyon sa nalalapit na batas ng Linggo ay kumakatawan sa isang natatanging panahong propetiko. Ang talatang dalawa ng Daniel labing-isa ay nagdaragdag ng ikalawang linya sa pamamagitan ng pagtukoy sa propetikong papel ng mga pangulo ng Estados Unidos, na nagsisimula kay Ronald Reagan noong 1989. Ang panahong propetiko na humahantong sa batas ng Linggo ay may ikalawang saksi sa tatlumpung taon ng paghahanda na naisakatuparan mula 508 hanggang 538, nang unang umupo sa trono ang kapapahan at nagpasa ng batas ng Linggo sa mismong taong iyon.

Si Cristo ay bininyagan at sinimulan ang Kanyang tatlo't kalahating taong ministeryo nang Siya ay tatlumpung taong gulang. Ang papasiya ay isang satanikong panggagaya kay Cristo, at ang tatlumpung taon mula 508 hanggang 538 ay isang huwad na panggagaya sa unang tatlumpung taon ni Cristo na humantong sa Kanyang bautismo. Ang Kanyang tatlo't kalahating taong ministeryo ay ginayang-huwad ng tatlo't kalahating propetikong taon, na sa mga yaon ay iniharap ng papasiya sa sanlibutan ang ministeryo nito ng kamatayan, bilang isang huwad na panggagaya sa ministeryo ng buhay ni Cristo.

Sa katapusan ng Kanyang ministeryo, Siya ay namatay, nagpahinga sa libingan sa ikapitong araw, at pagkatapos ay muling nabuhay. Noong 1798, sa pagtatapos ng satanikong ministeryo ng Papado sa loob ng tatlo't kalahating propetikong taon, tinanggap ng Papado ang sugat na nakamamatay; pagkatapos ay nalimutan ito sa loob ng pitumpung simbolikong taon, hanggang sa ito'y muling mabuhay bilang ang ikawalo na siya ring mula sa pito. Si Cristo ay muling nabuhay sa unang araw ng sanlinggo, ngunit sa pagkakasunod-sunod ang unang araw ay ang "ikawalo" na araw, at ito'y

“mula sa pito” na mga araw na nilikha ni Cristo. Ang walo, bilang isang bilang, ay kumakatawan sa “muling pagkabuhay,” at ang Papado ay muling mabubuhay, sapagkat ito ang tanging kaharian sa mga kaharian ng hulang biblikal na natukoy bilang tumanggap ng isang sugat na nakamamatay.

Itinuturo ni Pablo na, nang pinatawid ng Diyos ang sinaunang Israel sa Dagat na Pula, isinagisag doon ang bautismo.

Bukod dito, mga kapatid, hindi ko nais na kayo’y maging di-nakaaalam na ang lahat ng ating mga ninuno ay nasa ilalim ng ulap at ang lahat ay tumawid sa dagat; at silang lahat ay nabautismuhan kay Moises sa ulap at sa dagat. 1 Corinto 10:1, 2.

Ang rito ng pagbinyag para sa espirituwal na Israel ay pumalit sa rito ng pagtutuli para sa literal na Israel, at ang pagtutuli ay dapat ganapin sa ikawalong araw. Si Cristo, kung gayon, ay muling nabuhay sa ikawalong araw, na mula sa pito, at kapag ang papado ay muling mabubuhay bilang ang ikawalo na mula sa pito, ito ang satanikong katapat sa linya ni Cristo. Ang tatlung taon ng paghahanda para maluklok ang papado sa trono ay tinipuhan ng tatlung taon ng buhay ni Cristo sa paghahanda para sa Kaniyang pagbinyag, Kaniyang ministeryo, at kamatayan. Ang dalawang linyang iyon ay kapwa nagtutukoy ng isang panahon na humahantong sa pagkamatay ng ikaanim na kaharian ng hula sa Biblia. Ang kapwa linya ay kumakatawan sa huling panahon ng halimaw na mula sa lupa. Sa linya ni Cristo, ang Kaniyang kapanganakan ay nagsilbing pananda ng “panahon ng wakas” para sa kasaysayang iyon.

Kaya, mayroon tayong apat na linya. Ang “panahon ng wakas” ng talatang apatnapu noong 1989 hanggang sa batas ng Linggo ng talatang apatnapu’t isa. Ang paglalahad ng talatang dalawa tungkol sa mga pangulo, at ang tatlung taon ng paghahanda para kapuwa kay Cristo at sa antikristo. Ang tatlung taon ni Cristo ay nagsimula sa “panahon ng wakas” sa Kanyang linya, na tinandaan ng Kanyang kapanganakan. Ang “panahon ng wakas” noong 1798 ay itinulad sa katapusan ng pitumpung taong pagkabihag ng literal na Israel sa literal na Babilonya. Kaya, ang talatang dalawa ng Daniel 11 ay nagsisimula kay Dario, sapagkat si Dario ay nagsimulang maghari sa pagbagsak ng Babilonya. Ang 1989 ay ang “panahon ng wakas” sa talatang apatnapu, at ang talatang dalawa ng Daniel 11 ay isa ring “panahon ng wakas”, at ang tatlung taon ng paghahanda ni Cristo ay nagsimula sa “panahon ng wakas”. Tatlo sa apat na linyang ito ay may “panahon ng wakas” na madaling matukoy bilang panimulang palatandaan.

Ang dalawang linya na tig-dalawang daan at dalawampung taon sa kilusan ng unang anghel at sa kilusan ng ikatlong anghel ay itinutukoy ang dalawang daan at dalawampu bilang isang sagisag ng ugnayan sa pagitan ng sangkatauhan at ng pagka-Diyos. Ang pasimula ng simbolikong ugnayan ng dalawang daan at dalawampung taon, na nagsimula noong 1776, ay humantong sa 1996.

Ang dalawang daan at dalawampung taon mula 1611 hanggang 1831 sa kasaysayang Millerite ay naging tipo ng panahong iyon. Ang panahong mula sa Declaration of Independence noong 1776 hanggang 1798, nang ang hayop na mula sa lupa ay naluklok sa trono bilang ikaanim na kaharian ng propesiya ng Bibliya, ay kumakatawan sa unang dalawa sa tatlong palatandaang-daan sa loob ng dalawang daan at dalawampung taon na nagwakas noong 1996.

Ang 1776 hanggang 1798 ay kumakatawan sa isang panahong humahantong sa pagkakaloob ng kapangyarihan sa ikaanim na kaharian ng hula sa Biblia, at samakatuwid ay tumutugma sa tatlumpung-taong paghahanda ni Cristo at ng Antikristo. Ang panahong nauuna sa pagkakaloob ng kapangyarihan sa halimaw na mula sa lupa ay kumakatawan sa panahong nauuna sa pagkakaloob ng kapangyarihan sa tatluhan pagkakaisa, na siyang ikawalong halimaw, na kabilang sa pito. Ang ikawalong halimaw, na kabilang sa pito, ay ang ikalawa at huling pagpapamalas ng paghahari ng Papado sa sanlibutan. Sa unang pagpapamalas ng paghahari ng Papado sa sanlibutan ay nagkaroon ng tatlumpung-taong panahon ng paghahanda.

Linya sa linya, ang kasaysayan mula 1989 hanggang sa Batas ng Linggo; ang kasaysayan ng tatlumpung taon na humantong sa 538; ang kasaysayan ng tatlumpung taon na humantong sa bautismo ni Cristo; ang kasaysayan ng talata 2 ng Daniel 11, na nagsisimula kay Ronald Reagan hanggang sa Batas ng Linggo; at ang kasaysayan mula 1776 hanggang 1798, ay pawang kumakatawan sa iisang kasaysayan sa mga huling araw. Napakahalaga na maging malinaw hinggil sa katotohanang ito, sapagkat ang kasaysayang nagsimula noong 1776 hanggang 1798 ang linyang nagtitipon sa lahat ng mga linya at nagdudulot ng linaw.

Sa linyang iyon ng kasaysayang propetiko, na siyang pangwakas na kasaysayan ng halimaw na mula sa lupa sa Apocalipsis 13, may panloob na linya na nakatuon sa bayan ng Diyos na kinakatawan ng sungay ng tunay na Protestantismo, at may panlabas na linya na kinakatawan ng sungay ng Republikanismo. Sa magkabilang sungay ay may dalawahang pakikibaka at kontrobersiya na tinutugunan ng propesiya. Patuloy nating tinutukoy ang mga propetikong elemento ng dragon, ng halimaw, ng bulaang propeta, at ng Islam na nahahayag sa kasaysayan mula 1989 hanggang sa batas ng Linggo.

Ang propetikong katangian ng dragon ay na siya ang ama ng kasinungalingan, siya ang mamamatay-tao, at siya ang pinuno ng mga lihim na sabwatan sa lupa, gaya rin noong nasa langit siya. Ang kaniyang relihiyon ay espiritismo. Siya ang kampiyon ng tinatawag ngayon na "lawfare," siya ang di-banal na abogado, ang tagapagparatang ng ating mga kapatid, gaya noong nasa hukuman ng langit siya nang nakipagtalo siya ukol sa pagsunod at pananampalataya ni Job, at nang nakipagtalo siya ukol sa katawan ni Moises, at gayundin nang lalo pa niyang nakipagtalo ukol sa gawa ni Cristo sa pag-aalis ng maruruming kasuutan mula kay Josue sa Zacarias kabanata tatlo. Siya ang namumuno sa mga kaharian, at siya ang nagtataas ng sarili bilang Diyos.

Ang relihiyon ng halimaw ay ang Katolisismo, at siya ang babaing dumadaya sa sanlibutan sa pamamagitan ng mga tradisyon at mga kaugalian na kanyang ipinapaniwala sa kanyang mga tagasunod na higit na dapat sundin kaysa sa Salita ng Diyos. Dinadaya niya ang sanlibutan sa pamamagitan ng kanyang mga panggagaway na, sa Pahayag kabanata labing-walo, talata dalawampu't tatlo, ay ang salitang Griyego na pharmakeia, na may kahulugang "mga gamot." Siya ang nakikiapid sa mga hari ng lupa. Siya ang palsong katapat ng Isa na namatay, ngunit muling nabuhay. Siya ang nalilimutan at saka naaalala, at siya ang ikawalo na kabilang sa pito. Siya ang halimaw na ginagawan ng Estados Unidos ng isang larawan niya at isang larawan para sa kanya.

Ang bulaan na propeta ay ang tumalikod na Protestantismo, na nag-aakalang siya'y kung ano na itinatangi ng Salita ng Diyos; at dahil sa pagtangi nito sa Salita ng Diyos, wala ito ng kapangyarihang ibinibigay ng Salita ng Diyos. Kung wala ang kapangyarihan ng Salita ng Diyos, ang isang iglesia o bayan na patuloy na mapangahas na nag-aangking sila'y bayan ng Diyos ay lohikal na napipilitang sumandig sa kapangyarihang sibil upang magpanggap na tinutupad nila ang gawain ng Diyos. Ang tumalikod na Protestantismo ay ang mga propeta ni Baal at ni Ashtaroth na nagbibigay ng mapanlinlang na sayaw para kina Jezebel at Herodias, at sila'y si Salome, ang anak na babae ni Herodias.

Ang tatlong kapangyarihang ito ay nagkakaisa sa isang tatluhan unyon, ngunit tunay na napopoot sila sa isa't isa. Kung hindi nauunawaan ang katotohanang sila'y may hidwaan sa isa't isa, imposibleng maunawaan kung paanong ang sampung hari (ang Mga Nagkakaisang Bansa) ay papayag na ibigay ang kanilang kaharian sa kapapahan, at sa gayunding kabanata ay kakainin ang kaniyang laman at susunugin siya sa apoy. Ang hidwaan sa pagitan ng mga kapangyarihang ito ay nararapat ituro sa mga mag-aaral ng propesiya ng Diyos.

Ang Islam ang ikapitong trompeta, at, bilang ikatlong sa aba, ito ang kasangkapan ng paghatol na ginagamit ng Diyos upang ipataw ang hatol sa makabagong Babilonia, gaya ng pagpataw ng hatol ng unang apat na trompeta sa kanluraning paganong Roma at ng ikalima at ikaanim na trompeta sa Roma ng Papa at sa silangang paganong Roma.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Sa mga panahong may natatanging kahalagahan, ang mga tagapagbantay ng kawan ng Diyos ay nararapat na ituro sa bayan na ang mga kapangyarihang espirituwal ay nasa tunggalian. Hindi mga tao ang lumilikha ng gayong tindi ng damdamin na umiiral ngayon sa daigdig ng relihiyon. Isang kapangyarihan mula sa espirituwal na sinagoga ni Satanas ang naglalagos at nagbubuhos ng impluwensiya sa mga salik na panrelihiyon ng sanlibutan, na ginigising ang mga tao sa tiyak na pagkilos upang itulak pasulong ang mga kalamangan na nakuha na ni Satanas, sa pamamagitan ng pamumuno sa daigdig ng relihiyon sa isang determinadong pakikidigma laban sa mga gumagawa sa salita ng Diyos bilang kanilang patnubay at ang tanging saligan ng katuruan. Ang mga mahusay na pagsisikap ni Satanas ay inilalatag ngayon upang tipunin ang bawat prinsipyo at bawat kapangyarihan na maaari niyang gamitin upang salungatin ang nagbubuklod na mga kahingian ng kautusan ni Jehova, lalong-lalo na ang ikaapat na utos, na nagpapakilala kung sino ang Maylalang ng langit at ng lupa.

Ang taong makasalanan ay nag-isip na baguhin ang mga panahon at mga kautusan; ngunit nagawa ba niya ito? Ito ang dakilang usapin. Ang Roma at lahat ng mga iglesia na uminom sa kanyang kopa ng kasamaan, sa pag-iisip na baguhin ang mga panahon at mga kautusan, ay itinaas ang kanilang sarili higit sa Diyos, at winasak ang dakilang alaala ng Diyos, ang Sabbath ng ikapitong araw. Ang Sabbath ay dapat tumayong kumakatawan sa kapangyarihan ng Diyos sa Kanyang paglalang ng sanlibutan sa loob ng anim na araw, at sa Kanyang pagpapahinga sa ikapitong araw. "Kaya't Kanyang pinagpala ang araw ng Sabbath, at Kanyang pinabanal ito," sapagkat dito Siya nagpapahinga mula sa lahat ng mga gawa na nilikha at ginawa ng Diyos. Ang layon ng bihasang pagkilos ng dakilang mandaraya ay ang humalili sa Diyos. Sa kanyang mga

pagsisikap na baguhin ang mga panahon at mga kautusan, siya ay kumikilos upang panatilihin ang isang kapangyarihang sumasalungat sa Diyos, at nakahihigit sa Kanya.

Narito ang dakilang usapin. Narito ang dalawang dakilang kapangyarihang nahaharap sa isa't isa—ang Prinsipe ng Diyos, si Jesucristo; at ang prinsipe ng kadiliman, si Satanas. Narito na ang hayagang tunggalian. Dalawa lamang ang mga uri sa sanlibutan, at bawat tao ay magsisihanay sa ilalim ng isa sa dalawang bandilang ito—ang bandila ng prinsipe ng kadiliman, o ang bandila ni Jesucristo.

Pasisiglahin ng Diyos ang mga anak Niyang tapat at tunay sa pamamagitan ng Kaniyang Espiritu. Ang Espiritu Santo ang kinatawan ng Diyos, at Siya ang magiging makapangyarihang kasangkapan na kikilos sa ating sanlibutan upang pagbigkisin ang mga tapat at tunay sa mga bigkis para sa kamalig ng Panginoon. Si Satanas nama'y masidhing kumikilos din, na tinitipon sa mga bigkis ang kaniyang mga panirang damo mula sa gitna ng trigo.

Ang pagtuturo ng bawat tunay na sugo ni Cristo ay isang lubhang mapitagan at napakaseryosong usapin sa kasalukuyan. Tayo ay nasasangkot sa isang pakikidigma na hindi magwawakas hanggang sa maitakda ang pangwakas na pasiya para sa buong kawalang-hanggan. Alalahanin nawa ng bawat alagad ni Jesus na “hindi tayo nakikipagbuno laban sa laman at dugo, kundi laban sa mga pamunuan, laban sa mga kapangyarihan, laban sa mga pinuno ng kadiliman ng sanlibutang ito, laban sa espirituwal na kasamaan sa mga dakong kaitaasan.” O, may mga walang hanggang kapakanan na nasasangkot sa tunggaliang ito, at hindi dapat magkaroon ng paimbabaw na gawain, ni mababaw na karanasan, upang harapin ang usaping ito. “Nalalaman ng Panginoon kung paano iligtas ang mga maka-Diyos mula sa tukso, at kung paano ingatang nakalaan ang mga di-matuwid hanggang sa araw ng paghuhukom upang parusahan.... Samantalang ang mga anghel, na lalong dakila sa kapangyarihan at lakas, ay hindi nagdadala ng mapanlibak na paratang laban sa kanila sa harap ng Panginoon.” General Conference Daily Bulletin, Marso 4, 1895.